

Sygn. akt **XXVII Ca 780/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	<i>Sędzia SO Maja Smoderek</i>
-----------------	---------------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2018 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **S. M. i N. M.**

przeciwko (...) **Sp. z o.o. w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 14 grudnia 2017 r., sygn. akt II C 4909/17

1. **oddala apelacje;**

2. **zasądza od S. M. i N. M. na rzecz (...) Sp. z o.o. w W. kwoty po 135 zł (sto trzydzieści pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.**

SSO Maja Smoderek

Sygn. akt **XXVII Ca 780/18**

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 4 lipca 2017 r. N. M. i S. M. wnieśli o zasądzenie od (...) Sp. z o.o. w W. kwot po 400 euro na rzecz każdego z powodów wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych od dnia 30 lipca 2016 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za opóźniony lot. a także o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew z dnia 4 października 2017 r. pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości, zgłaszając zarzut zrzeczenia się przez powodów roszczenia przewyższającego kwotę 300 euro (150 euro dla jednego powoda). Ponadto pozwana wniosła o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej zwrotu kosztów procesu według norm prawem przewidzianych.

Pismem wniesionym w dniu 20 października 2017 r. pełnomocnik powodów cofnął wniesione przez nich pozwy w zakresie kwoty 300 euro (po 150 euro dla każdego powoda), ze względu na spełnienie przez pozwaną roszczenia powodów w tym zakresie. Wniósł o zasądzenie od pozwanej na rzecz każdego z powodów kwoty po 250 euro wraz z

odsetkami za opóźnienie od dnia 30 lipca 2016 r. do dnia zapłaty oraz odsetkami za opóźnienie od kwot po 150 euro od dnia 30 lipca 2016 r. do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu.

Postanowieniem z dnia 14 grudnia 2017 r. umorzono postępowanie co do kwoty 300 euro wobec cofnięcia powództw w tym zakresie.

Wyrokiem z dnia 14 grudnia 2017 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie zasądził od pozwanej na rzecz każdego z powodów odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od kwot po 150,00 euro za okres od 20 maja 2017r. do 24 sierpnia 2017 r.; w pozostałym zakresie powództwo oddalił oraz zasądził od każdego z powodów na rzecz pozwanej kwoty po 219,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Od powyższego orzeczenia powodowie wnieśli apelację co do pkt II i III oraz zarzucając naruszenie

1. art. 98 k. c. w zw. z art. 104 k. c. przez ich niezastosowanie i pominięcie, że zrzeczenie się roszczenia stanowi jednostronną czynność prawną, przekraczającą zakres zwykłego zarządu, a upoważnienie udzielone przez powodów było pełnomocnictwem ogólnym, nie zawierało umocowania do takich czynności, zatem pełnomocnik działał w tym zakresie z przekroczeniem umocowania a czynności te były nieważne;

2. art. 65 k. c. przez dokonanie wykładni oświadczenia woli powodów o udzieleniu pełnomocnictwa dla (...)pl / (...)dk z przekroczeniem zasad wykładni oświadczeń woli, w szczególności wbrew literalnej treści oświadczenia, a także sprzecznie z zasadami współzycia społecznego i ustalonymi zwyczajami;

3. art. 233 § 1 k. p. c. w zw. z art. 455 k. c. przez dokonanie sprzecznej z zasadami logiki i doświadczenia życiowego analizy materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i wyprowadzenie błędnego wniosku, że powodowie błędnie przyjęli termin naliczania odsetek od dnia 30 lipca 2016 r., z pominięciem okoliczności, że pozwana została wezwana do zapłaty po 400 euro na rzecz każdego z powodów w dniu 15 lipca 2016 r. z wyznaczeniem 14 - dniowego terminu płatności.

Wskazując na powyższe zarzuty powód wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez zasądzenie od pozwanej na rzecz powodów S. M. i N. M. po 250 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 30 lipca 2016 r. do dnia zapłaty; zasądzenie od pozwanej na rzecz powodów S. M. i N. M. odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od kwot po 150 euro za okres od 30 lipca 2016 r. do 19 maja 2017 r. oraz zasądzenie na rzecz każdego z powodów kosztów postępowania w obu instancjach według norm przepisanych

Wnosząc o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli - na okoliczność, że powodowie skutecznie uchylili się od skutków prawnych częściowego zrzeczenia się odszkodowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Wobec nie przeprowadzenia postępowania dowodowego uzasadnienie wyroku stosownie do treści art. 505¹³ k.p.c. zawiera jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej, z przytoczeniem przepisów postępowania.

Dokonując oceny zasadności apelacji w granicach zaskarżenia, stwierdzić należy bezzasadność zarzutu naruszenia art. 98 k.c. w zw. z art. 104 k.c. i art. 65 k.c.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy prawidłowo przyjął, iż w ramach tego pełnomocnictwa umocowany podmiot był władny podpisać w imieniu powodów oświadczenia o zrzeczeniu się roszczenia ponad łączną kwotę 300 euro (po 150 euro dla każdego z powodów). Pełnomocnictwo udzielone przez powodów podmiotowi (...)pl było bowiem pełnomocnictwem ogólnym do działania w ich imieniu w sprawie dochodzenia odszkodowania od

pozwanego z tytułu opóźnionego lotu. Z jego treści jasno bowiem wynika, że S. M. w imieniu własnym i małoletniej N. M. upoważnia (...)pl / (...)dk do podejmowania „ **wszelkich** czynności prawnych, które (...) uzna za stosowne, w celu uzyskania odszkodowania od przewoźnika”. Oczywistym jest zatem, że pełnomocnictwo to obejmowało również zawarcie ugody i częściowe zrzeczenie się roszczeń, jeżeli podmiot umocowany uznał takowe za stosowne. Jednocześnie, z doświadczenia życiowego wiadomym jest, że decyzja o podpisaniu takiego oświadczenia była konsultowana mocodawcą. Skoro zatem doszło do zawarcia ugody wraz z oświadczeniem o zrzeczeniu się wszelkich innych roszczeń względem pozwanego ponad kwotę 300 euro (po 150 euro na każdego z powodów), to powodowie musieli o tym wiedzieć i wyrazić zgodę na dokonanie takiej czynności. Okoliczność ta zresztą na etapie składania pozwu nie była przez nich kwestionowana. Próba uchylecia się od skutków zawartej ugody nastąpiła dopiero na etapie odpowiedzi na sprzeciw, do którego załączono dowód zapłaty kwoty określonej w ugodzie.

Zauważyć w tym miejscu należy, iż aby skutecznie uchylić się od skutków prawnych złożonego oświadczenia woli, powodowie musieliby wykazać, że zostało ono złożone pod wpływem błędu, o jakiej mowa w art. 84 k.c. lub groźby w rozumieniu art. 87 k.c. Nie ulega wątpliwości Sądu Okręgowego, że powodowie powyższego nie wykazali, a złożone oświadczenia o uchyleniu skutków prawnych załączone do apelacji nie mogły odnieść oczekiwanego przez nich skutku.

Na uwzględnienie nie zasługiwał również zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 455 k.c. Sąd pierwszej instancji prawidłowo ustalił początkowy termin naliczania odsetek od spełnionego przez pozwanego świadczenia na dzień 20 maja 2017 r., zamiast na wskazany przez powodów dzień 30 lipca 2016 r. W zawartej w dniu 17 lutego 2017 r. ugodzie powodowie zrzekli się bowiem **wszelkich innych roszczeń** względem pozwanego ponad przyznaną kwotę 300 €. Zrzeczenie to obejmowało zatem nie tylko kwotę należności głównej (po 250 € dla każdego z powodów), ale również odsetki, które mogłyby być liczone po upływie 14-dniowego terminu określonego w wezwaniu do zapłaty, tj. od dnia 30 lipca 2016 r.

Z treści korespondencji mailowej wynika natomiast, że pozwany poinformował niezwłocznie po zawarciu ugody, iż kwota w niej określona zostanie wypłacona najpóźniej po 13 tygodni. Tym samym, pozwany przewoźnik pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia od dnia 20 maja 2017 r., gdyż termin spełnienia świadczenia upłynął w dniu 19 maja 2017 r.

Stwierdzając zatem prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego oraz bezzasadność apelacji, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

W przedmiocie kosztów postępowania apelacyjnego orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy określoną w art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Pozwanemu od każdego z powodów należało się zwrot kosztów związanych z wynagrodzeniem pełnomocnika w wysokości wynikającej z § 2 pkt 2 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych, w brzmieniu obowiązującym w chwili wniesienia apelacji (270 zł x 50% = 135 zł).

SSO Maja Smoderek